

der forelaae, og hvorom man var enig, var Resultatet af nysgigtige Undersøgelser og Begrevinger, og det skulde man holde fast paa. Udvalget beklagede i sin Betænkning, at det eneste Punkt, hvorom man endnu ikke kunde foreslaae noget Bestemt, men som man maatte lade staae hen som noget Ubestemt, var, om Horsens skulde berøres direkte af Banen, eller ved en Sidebane sættes i Forbindelse dermed. Ordføreren beklagede, at dette skulde være det eneste Punkt, man endnu ikke kunde slaae fast, og httrede, at man maatte slaae det Øvrige fast; men der var ikke i nogen Maade Tale om, enten dengang eller senere, at gjøre Forandring deri. Naar den ærede Minister nu siger, at det kun er, fordi Banens Retning blev vedtagen at skulle være Fredericia, at der nu her fremkommer Forslag om at lægge den slyenstke Bane til Strib, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at Forslaget om Veile-Fredericia, om hvilket den ærede Minister nylig indrømmede, at det ikke stod i Loven, da den kom til Randsstinget, var det, den ærede Minister der som Ordfører for Udvalget foreslog at indsætte; men uagtet han gjorde dette Forslag, holdt han dog fast ved den slyenstke Bane, som den var vedtagen; der blev ikke med et eneste Ord antydet, at Vedtagelsen af Fredericia skulde gjøre en Forandring i den slyenstke Bane hensigtsmæssig, ønskelig, nødvendig eller noget Saadant. Jeg har flere af den ærede Ministers Øtringer liggende for mig, men jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at oplæse dem, thi jeg antager, at han vil erindre, at han, efterat dette Forslag om Fredericia var fremfat, stærkt og bestemt erklærede, at alt det Øvrige maatte staae urokket. Dersom han havde haft den mindste Anelse om, at den slyenstke Bane maatte forandres, hvis Forslaget om Fredericia blev vedtaget, saa havde det været hans Pligt at sige det, selv om han derved kunde forudsæe, at Dvereenkomstien vilde brikte; men man skal gennem hele Forhandlingen forgjæves lede om et eneste Ord, der antyder, at noget Saadant vilde følge paa. Naar det nu er sagt, at Linien til Strib dengang ikke var undersøgt, saa indeholder dette for mig den allerstørste Sikkerhed for, at man ikke bør gaae ind paa den foreliggende Lov, thi da der var foretaget

de allernysgigtigste Undersøgelser med Hensyn til Banen i det Hele og den slyenstke Bane i Særdeleshed, og da den daværende Indenrigsminister ad interim, der forelagde Loven og nysgigtigt havde undersøgt hvert enkelt Spørgsmaal tilligemed de Raadgivere, hvoraf han havde betjent sig for at skaffe Lovudkastet tilveie, ikke havde ladet undersøge Retningen til Strib, saa viser dette bedst, at hverken de ministerielle Sagkyndige eller nogensomhelst Anden, der havde haft med Forundersøgelserne at bestille, havde tænkt paa, at Banen skulde gaae til Strib; thi dersom Noget var falsk derpaa, saa havde det aabenbart været deres Pligt at lade denne Strækning undersøge ved Siden af Banelinien til Middelfart. Naar den ærede Kultusminister nu kommer og siger, at det er bedre at gaae den nu foreslaaede Wei, saa er det den stærkeste Dom, han kan sælde over sin tidligere Stilling, at han ikke har seet, at det var nødvendigt at undersøge denne Linie, førend Sernbaneloven blev forelagt; det er mærkærdigt, at han her kan komme og indrømme, at han har overseet Noget, der for ham fremstiller sig som det Bedre. For mig er dette et Bevis for, at det er en Tanke, der er kommen op senere, og som derfor ikke er holdbar og ikke er saa vigtig eller rigtig, at man nu skulde støde en Lov overende, der efter saa mange Møjsommeligheder er kommen tilstede. — Jeg maa dernæst bemærke, at jeg ikke kan erkende, at hvad der er talt om Dvereenkomstien skulde ligge udenfor Betragtningen af denne Lov. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes man kan sige dette i samme Dieblis, som det siges, at det er Banens Løb til Fredericia, som gjør, at dette Lovforslag er fremkommet, thi Punktet Fredericia er en integrerende Deel af Dvereenkomsten; dersom Dvereenkomsten ikke var kommen istand, var der ikke Tale om Fredericia, altsaa heller ikke om Banen til Strib; følgelig er det fuldkommen berettiget her at tale om denne Dvereenkomst. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ret, naar han siger, at de, der have en særlig Andeel i denne Dvereenkomst, maae føle sig stærkt berørte; jeg var Gen af disse, jeg havde megen Indflydelse paa denne Dvereenkomsts